

Digitale bruggen bouwen in de jeugdbescherming

In een tijd waarin maatschappelijke druk op jeugdbescherming toeneemt en ouders, kinderen en professionals worstelen met systemen die soms meer belemmeren dan helpen, gloort er hoop aan de horizon. Niet door nóg meer regels, nóg meer papier, maar door slimmer gebruik te maken van de technologie die al beschikbaar is.

Stel je een situatie voor waarin de Raad voor de Kinderbescherming en Gecertificeerde Instellingen (GI's) niet meer langs elkaar heen werken, maar digitaal verbonden zijn in een transparante, veilige en gestroomlijnde informatieketen. Waar gemeenten niet achteraf gegevens moeten opvragen, maar via een overzichtelijk dashboard real-time inzicht hebben in de casussen waarvoor zij verantwoordelijkheid dragen. Geen sciencefiction — gewoon Power Apps en Power BI, op een doordachte manier ingezet.

De essentie van deze oplossing is niet de techniek zelf, maar wat die mogelijk maakt: betere samenwerking, snellere signalering, en bovenal — betere zorg voor kinderen. Informatie over

kinderbeschermingsmaatregelen, betrokken jeugdbeschermers, veiligheidsrisico's en de voortgang bij ouders wordt op één plek verzameld. Geen losse mailtjes, geen zoekgeraakte rapporten, maar een gedeeld beeld waarop alle partijen kunnen vertrouwen.

En ja, privacy is heilig. Maar in deze opzet blijft die volledig gewaarborgd. Er is geen directe toegang tot interne RvdK-systemen. Gegevensdeling vindt plaats binnen de wettelijke kaders en via beveiligde platformen zoals Zivver. Wat verandert, is niet de toegang, maar de manier waarop inzichten beschikbaar komen: taakgericht, actueel en visueel helder.

Voor gemeenten betekent dit dat zij gericht kunnen sturen op effectiviteit van de zorg. Voor GI's biedt het ondersteuning bij moeilijke afwegingen over ouder-kindcontact. En voor toezichthouders als de IGJ maakt het duidelijk welke interventies plaatsvinden, met welke doelen, en onder welke condities.

Bovendien opent deze digitale brug ruimte voor een lange ondergeschoven thema: de stem van ouders en kinderen. Door klachten en signalen te koppelen

aan specifieke casussen, ontstaat de kans om patronen te herkennen en structurele verbeteringen door te voeren.

Wat hier ontstaat is geen datasysteem, maar een ecosysteem — waar informatie geen barrière vormt, maar een brug. Waar de juiste mensen op het juiste moment over de juiste informatie beschikken om hun werk goed te doen.

De technologie is er. De wet- en regelgeving biedt de ruimte. Nu is het aan ons: durven we het aan om de jeugdbescherming écht slimmer te organiseren?

Youri Hazeleger
joet@joet.nl